

afviste Agrarforeningens Forhaabninger i den Udtalelse, han til Slutning kom med. Det ærede Medlem sagde, at Forliget var for ham ikke af afgørende Betydning, for saa vidt, om det kom hurtigt eller langsomt, han mente, at man havde Tid til at vente, men han havde højet Folketingets Indflydelse, mente han. Mente det ærede Medlem virkelig det? Saa længe den nuværende Regering sidder og hvert Aar udsteder provisoriske Finanslove, i hvilke den optager de Bevillinger, Folketinget har nægtet, forekommer det mig ikke, at Folketingets Indflydelse kan kaldes gennemgribende, navnlig Folketingets Indflydelse paa det Punkt, hvor den skulde være af afgørende Betydning. Thi medens Folketinget kan undlade at have Indflydelse lige over for en Reform uden økonomisk Betydning, som dog kunde forekomme, saa forekommer det mig, at det afgørende Kriterium paa, om Folketinget har Indflydelse eller ej, er dette, om Folketinget kan sætte sin Finanslov igennem lige over for Regeringen eller ikke; men at sige, at Folketinget virkelig har Indflydelse under den nuværende Regering, forekommer mig rigtig nok ikke at svare til de virkelige Forhold. Jeg ser ganske sikkert ikke, hvorledes Folketingets Indflydelse ytrede sig i Fjor, og jeg ved heller ikke, hvor det ærede Medlem i Aar tror at finde den Folketingsindflydelse godtgjort, som vi ikke havde, da det ærede Medlem overtog den ny Politik, som det ærede Medlem var ret stolt af. Jeg ved ikke rettere end, at den Forhandlingspolitik, der førtes fra 1886—90, ogsaa kan opvise en Række af Love, en Række af Resultater, som ganske sikkert Folketinget havde en vis Art af Indflydelse paa. (Modsigelse.) Det benægtes, forekommer det mig? (Bern Jensen: Hundelov, Teaterlov.) Det ærede Medlem, der afbryder mig, maa ganske sikkert have en kort Husommelse, naar han ikke erindrer, hvorledes han selv, f. Eks. lige over for det afdøde Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg), forsvarede Forhandlingspolitikens Resultater mange, mange Gange, og der var ganske sikkert ikke alene Tale om en Teaterlov, en Hundelov, som det ærede Medlem nu nævner, men man har en Række Eksempler paa større Resultater, som Forhandlingspolitikken den Gang satte igennem. Jeg kan umulig tænke mig, at det ærede Medlem allerede har glemt, hvad han den Gang sagde, i alt Fald huffer jeg det og ved, at vi ved den Forhandlingspolitik bragte Resultater til Vejle, der dog vare lige saa store som dem, Folketinget tilvejebragte i Fjor, og som de Resultater

synes at være, som man har Udfigt til i Aar. Jeg tror, at det var meget fornuftigere, naar man dog ser, at man ikke kan komme til dette Forlig, som jeg rigtig nok troede, at man først og fremmest saa hen til fra den Side, som har ført Politikken her i de sidste Aar, at man da sagde til sig selv: Der er intet større Reformarbejde muligt, før man er færdig med den nuværende Regering. Derfor vil jeg haabe, at denne Sags Fremlæggelse her maatte give Anledning til, at man standser med de Bestræbelser, som det ærede Medlem fra Møen endnu gør sig til Talsmand for. Jeg ved ikke ret, hvorpaa disse Bestræbelser gaa ud praktisk, positivt. Den Gang det ærede Medlem fremkom med Ølstaten, saa skete jo dette, efter at vi ved et Valg havde faaet Ølstaten forfattet paa Valgtribunerne, og efter at man i Folketinget fra mange Sider havde erklæret, at man ikke vilde have noget med den at gøre. Jeg haaber, at det ærede Medlem ikke vil begynde næste Samling med at forelægge Brændevinsstaten. Det vilde ganske sikkert svare til, hvad det ærede Medlem gjorde i 1890; efter at vi i Foraaret vare blevne færdige med Ølstaten, blev den forelagt og ført igennem. Nu haaber jeg ikke, at vi efter de Udtalelser, der ere hørte af det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Meergaard), staa lige over for en Brændevinsstat, der skal anvendes som Løstestang for Reformen, jeg ikke kender, men jeg kan ikke være ganske sikker, og en af mine Grunde til straks at stemme mod Sagen er netop Ønsket om at markere min Stilling, at jeg heller ikke, hvis det ærede Medlem skulde komme med den Stat, vilde være mere stemt for den, end jeg nu er. Jeg havde for øvrigt haabet, at man havde løbet Forhandlingspolitikken til Ende, som det ærede Medlem har været Fører for, havde faaet nok af den. Jeg kunde tænke mig, at Forelæggelsen af Brændevinsstaten, som jeg synes, er ret hensynsløs, ret overmodig fra den nuværende Regerings Side, idet den nu forlanger 5 Mill. paa ny, kunde give Anledning til, at man fra det ærede Medlem og hans Venners Side sagde, at nu havde man nok med at forsøge, hvor vidt man kunde komme med den nuværende Regering og Højre i Reformpolitik. Jeg tror, at hvis det ærede Medlem i Stedet for at se til Højre vilde se til Venstre, vilde han finde en bedre Stilling for den Mulighed for at højne Folketingets Indflydelse, som han med Øje gør sig til Talsmand for. Jeg tror nemlig, at det maa en Gang her til Lands komme til, at alle de Folk, der overhovedet